

- har vedtaget artikel 3, stk. 1, i dekret af 3. september 1999 fra ministerrådets præsident, benævnt »Retningslinjer og koordinerende bestemmelser til ændring og supplerung af de tidligere retningslinjer og koordinerende bestemmelser om anvendelsen af artikel 40, stk. 1, i lov nr. 146 af 22. februar 1994 om bestemmelser vedrørende vurderingen af indvirkningen på miljøet«, som ændrer litra i) og l), i bilag A til dekret af 12. april 1996 fra Republikkens præsident benævnt »Retningslinjer og koordinerende bestemmelser om anvendelsen af artikel 40, stk. 1, i lov nr. 146 af 22. februar 1994 om bestemmelser vedrørende vurderingen af indvirkningen på miljøet«, og som gør det muligt at fritage projekter for anlæg til nyttiggørelse af farligt og ikke farligt affald med en kapacitet på over 100 tons om dagen, som er omfattet af bilag I til direktivet, fra den procedure til vurdering af indvirkningen på miljøet, der er fastsat i direktivets artikel 2, stk. 1, og artikel 4, stk. 1
- har vedtaget artikel 3, stk. 1, i dekret af 3. september 1999 fra ministerrådets præsident, som fastsætter et uegnet kriterium for afgørelsen af, om et projekt, der er omfattet af bilag II til direktivet, skal vurderes hvad angår dets indvirkning på miljøet, eftersom kriteriet kan udelukke projekter, der har en væsentlig indvirkning på miljøet, fra en miljøvurdering.

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 31 af 5.2.2005.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 23. november 2006
— Staatssecretaris van Financiën mod Joustra, B.F.
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Sag C-5/05) (¹)

(Fiskale bestemmelser — harmonisering af lovgivningerne — direktiv 92/12/EØF — punktafgifter — vin — artikel 7-10 — fastlæggelse af den medlemsstat, hvori afgiften forfalder — privatpersons anskaffelse til eget brug og til andre privatpersoners brug — transport til en anden medlemsstat ved en transportvirksomhed — ordning, der finder anvendelse i bestemmelsesmedlemsstaten)

(2006/C 331/10)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Financiën

Sagsøgt: Joustra, B.F.

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hoge Raad der Nederlanden — fortolkning af artikel 7, 8 og 9 i Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed (EFT L 76, s. 1) — vin købt uden økonomisk vinding for øje i en medlemsstat af statsborgere i en anden medlemsstat og transporteret af et firma fra den sidstnævnte medlemsstat — punktafgifter betalt i den første medlemsstat

Konklusion

Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed, som ændret ved Rådets direktiv 92/108/EØF af 14. december 1992, skal fortolkes således, at direktivets artikel 7, og ikke dets artikel 8, finder anvendelse, når som i hovedsagen en privatperson, der ikke optræder erhvervsmæssigt og ikke handler med økonomisk vinding for øje, i en første medlemsstat til eget brug og til andre privatpersoners brug erhverver punktafgiftspligtige varer, der er overgået til forbrug i denne medlemsstat, og på egne vegne lader dem transportere til en anden medlemsstat af en transportvirksomhed, der er etableret i denne anden stat, således at punktafgifterne også opkræves i denne stat. I henhold til direktivets artikel 7, stk. 6, godtgøres punktafgifter, der er erlagt i den første stat, i et sådant tilfælde i henhold til direktivets artikel 22, stk. 3.

(¹) EUT C 69 af 19.3.2005.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 30. november 2006
— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod
Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-32/05) (¹)

(Traktatbrud — miljø — direktiv 2000/60/EF — manglende underretning om gennemførelsesforanstaltninger — forpligtelse til at vedtage en national rammelovgivning — foreligger ikke — ufuldstændig eller manglende gennemførelse af artikel 2, artikel 7, stk. 2, og artikel 14)

(2006/C 331/11)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved S. Pardo Quintillán og J. Hottiaux, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Storhertugdømmet Luxembourg (ved S. Schreiner, som befuldmægtiget, og avocat P. Kinsch)

Sagens genstand

Traktatbrud — undladelse af at træffe de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327, s. 1)

Konklusion

- 1) Størhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 24 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger, idet det, bortset fra bestemmelser vedrørende direktivets artikel 3, ikke har underrettet Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om de love og administrative bestemmelser, som gennemfører direktivet.
- 2) Størhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 24 i direktiv 2000/60, idet det har undladt at vedtage de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivets artikel 2, artikel 7, stk. 2, og artikel 14 inden for den fastsatte frist.
- 3) I øvrigt frifindes Størhertugdømmet Luxembourg.
- 4) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Størhertugdømmet Luxembourg bærer deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 82 af 2.4.2005.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. december 2006 — Mohamed Gattoussi mod Stadt Rüsselheim (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Darmstadt, Tyskland)

(Sag C-97/05) (¹)

(Euro-Middelhavsftalen — tunesisk arbejdstager, der har tilladelse til at opholde sig i en medlemsstat og til dér at udøve erhvervsvirksomhed — princip om forbud mod forskelsbehandling for så vidt angår arbejdsvilkår, aflønning og afskedigelse — begrænsning af en opholdstilladelses gyldighedsperiode)

(2006/C 331/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Darmstadt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Mohamed Gattoussi

Sagsøgt: Stadt Rüsselheim

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Verwaltungsgericht Darmstadt — fortolkning af artikel 64 i Euro-Middelhavsftalen om oprettelse af en associering mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tunesiske Republik på den anden side (EFT L 97, s. 2) — tunesisk arbejdstager, der har beskæftigelse i en medlemsstat — ligebehandling for så vidt angår arbejdsvilkår og løn — begrænsning af varigheden af opholdstilladelsen, hvilket bringer arbejdstagerens beskæftigelse til ophør

Konklusion

Artikel 64, stk. 1, i Euro-Middelhavsftalen af 17. juli 1995 om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Den Tunesiske Republik på den anden side, undertegnet i Bruxelles den 17. juli 1995 og godkendt på Det Europæiske Fællesskabs og Det Europæiske Kul- og Stålfællesskabs vegne ved Rådets og Kommissionens afgørelse 98/238/EF/EKSF af 26. januar 1998, skal fortolkes således, at den kan have virkninger for en tunesisk statsborgers opholdsret på en medlemsstats område, når vedkommende af denne medlemsstat er meddelt en behørig tilladelse til at udøve erhvervsvirksomhed på dens område for en periode, der overstiger opholdstilladelsens gyldighedsperiode.

(¹) EUT C 106 af 30.4.2005.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 7. december 2006 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-161/05) (¹)

(Traktatbrud — forordning (EØF) nr. 2847/93 — kontrolordning i fiskerisektoren — oplysninger vedrørende fangster og fiskeriindsatsen — manglende meddelelse)

(2006/C 331/13)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved C. Cattabriga, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved I.M. Braguglia, som befuldmægtiget, og advokats G. Aiello og D. Del Gaizo.)